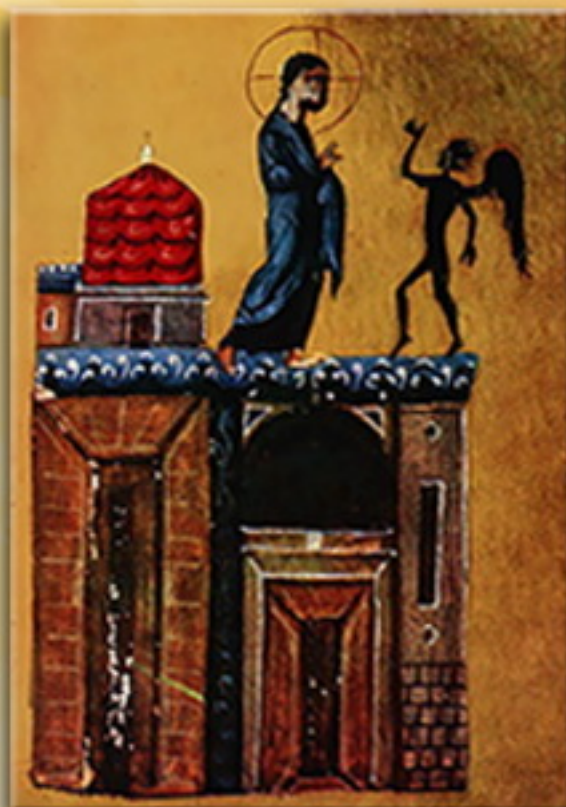

روزه مسیحی

وقتی روزه می‌گیرید مانند ریاکاران، خودتان را نشان ندهید. آنان قیافه‌های خود را تغییر می‌دهند تا روزه‌دار بودن خود را به رخ دیگران بکشند. یقین بدانید که آنها اجر خود را یاخته‌اند! اما تو وقتی روزه می‌گیری به سرت روغن بزنی و صورت خود را بشوی تا مردم از روزه تو باخبر نشوند بلکه فقط پدر تو که در نهان است آن را بداند و پدری که هیچ چیز از نظر او پنهان نیست اجر تو را خواهد داد. (متی ۶: ۱۶-۱۸)

متن ذیل متعلق به ۷۰۰ سال قبل از میلاد مسیح می‌باشد (اشعیا ۵۸)

و می‌گویند: چرا روزه داشتیم و ندیدی و چانه‌های خویش را رنجانیدیم و ندانستی. اینک شما در روز روزه خویش خوشی خود را می‌یابید و پر عمل‌های خود ظلم می‌نمایید. اینک به جهت تراز و مغاصمه روزه می‌گیرید و به لطمه شرافت می‌زنید. امروز روزه نمی‌گیرید که آواز خود را در اعلی‌علیین بشنواید. آیا روزه‌ای که من می‌پسندم مثل این است، روزی که آدمی جان خود را برنجانند و سر خود را مثل نی خم ساخته، پلاس و خاکستر زیر خود بگستراند؛ آیا این را روزه و روز مقبول خداوند می‌خوانی؟

مگر روزه‌ای که من می‌پسندم این نیست که بندهای شرارت را بگشایید و گره‌های یوغ را باز کنید و مظلومان را آزاد سازید و هر یوغ را بشکنید؛ مگر این نیست که نان خود را به گرسنگان تقسیم نمایی و فقیران رانده شده را به خانه خود بیاوری و چون پرهنه را ببینی او را بپوشانی و خود را از آنانی که از گوشت تو می‌پاشند مخفی نسازی؛ آنگاه نور تو مثل فجر طالع خواهد شد و صحت تو بزودی خواهد رویید و عدالت تو پیش تو خواهد خرامید و جلال خداوند ساقه تو خواهد بود. آنگاه دعا خواهی کرد و خداوند تو را اجابت خواهد فرمود و استغاثه خواهی نمود و او خواهد گفت که اینک حاضر هستم.

((در ایام روزه در دعا پمانیم.))

دیدگاه قدیس اسحاق نینوایی درباره ((روزه))

شاگرد: برای کسی که در روان خود موانع را به کناری نهاده و خود را آماده نبرد نموده است، سرآغاز این نبرد بر علیه گناه از کجاست و چگونه می‌بینی؟

استاد: بر همه کس مسلم است که رنج و مشقت روزه بر سایر مبارزات رفیع تر است، بخصوص برای آن کسی که بر علیه گناه درونش به مبارزه برخاسته است.

نشانه تنفر از گناه و تمایلاتش برای کسانی که در این نبرد هستند، قابل رویت است زیرا اسلحه هایشان روزه داری و شپ بیداری است. آنانکه عادت به روزه داری را دوست دارند، با عصمت و پاکی هم نشینند.

ایام روزه زمان مطلوب رشد فضائل است و کسی که روزه را نادیده بگیرد، توانایی بکارگیری فضائل را از دست می‌دهد. در حقیقت اولین قربانی که در آغاز آفرینش برای آدم و حوا نهاده شد «منع خوردن یک چیز بود» که دقیقاً هم در این مورد شکست خوردند و سقوط کردند.

بنابراین قهرمانان مسابقه " ترس الهی " که خود را بخدمت فرمانهای الهی گمارده اند ، دقیقاً از همین نقطه (روزه) مبارزات خویش را آغاز می کنند.

حتی نجات دهنده ما ، عیسی مسیح ، پس از ظهورش (تعمید) در آبهای اردن مبارزه اش را از همین جا یعنی " روزه " آغاز کرد: « اما عیسی پر از روح القدس بوده ، از اردن مراجعت کرد و روح او را به پیابان برد و مدت چهل روز و چهل شب ابلیس او را تجربه نمود . ... به همین نحو همه کسانی که او را دنبال می کنند مبارزه خویش را بر این اساس آغاز می کنند .

((این روزها زمان اعتراف و توبه به گناهان است.))